

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО- ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

УДК 343.2; 343.8

Звенигородський О. М.,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального,
кримінально-виконавчого права та кримінології,

Академія Державної пенітенціарної служби, м. Чернігів, Україна

ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ У РАЗІ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ПІД ЧАС ІСПИТОВОГО СТРОКУ

Публікація присвячена аналізу проблеми відмови суду у клопотанні уповноваженого органу з питань пробації щодо звільнення особи від відбування покарання у разі вчинення нею нового злочину під час іспитового строку. Проаналізовано кримінальне, кримінально-виконавче та кримінально-процесуальне законодавство України, судова практика. Встановлено, що уповноважені органи пробації мають дотримуватися конституційних положень щодо права на презумпцію невинуватості, а тому зволікання представником уповноваженого органу з питань пробації із зверненням до суду після закінчення іспитового строку може трактуватися як передчасне висловлювання офіційною особою думки щодо винуватості засудженого у вчиненні нового злочину, а отже, – як порушення принципу презумпції невинуватості щодо нього.

Запропоновано нормативне вирішення питання щодо перебування під наглядом і обліком засуджених, що вчинили новий злочин під час іспитового строку шляхом доповнення чинного кримінально-виконавчого законодавства.

Ключові слова: уповноважений орган з питань пробації, наглядова пробація, звільнення від відбування покарання з випробуванням, злочин, вчинений під час іспитового строку, презумпція невинуватості, судове рішення.

Постановка проблеми. Запровадження інституту звільнення від відбування покарання з випробуванням (далі – звільнення з випробуванням) поставило перед доктриною кримінального права нові завдання щодо вирішення комплексу проблем, що потребують подальшої наукової розробки і законодавчої регламентації [1, с. 5].

Досвід застосування інституту звільнення з випробуванням за останні роки у судовій практиці, його реалізації на стадії виконан-

ня органами пробації свідчить про виявлення нових проблем, що потребують теоретичного обґрунтування, законодавчого вдосконалення та новацій у організації роботи органів пробації, що здійснюють нагляд за особами, звільненими з випробуванням.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 10 Закону України «Про пробацію» (далі – Закон) [2] та ч. 1 ст. 163 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК) [3] уповноважений орган з питань пробації (далі – орган пробації) здійснює нагляд за особами, звільненими з випробуванням (наглядова пробація), та відповідно до ст. 166 КВК зобов'язаний виконати низку дій, спрямованих на звільнення від відбування покарання, або його скасування шляхом звернення до суду з відповідним клопотанням.

Наглядова пробація застосовується до найбільшої частини осіб, які перебувають на обліку органів пробації, та на найбільш тривалий період часу. Так у 2017 році на обліку органів пробації перебувало 55 373 тис. осіб, звільнених з випробуванням; у 2018 році – 49 861 тис. осіб) [4].

На погляд працівників органів прокуратури, органів пробації потребує нагального вирішення питання щодо визначення дій персоналу органу пробації у випадку, якщо на момент закінчення іспитового строку щодо осіб, звільнених з випробуванням, наявна інформація про внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) даних про кримінальне правопорушення, вчинене під час іспитового строку, оскільки в останні роки збільшилась кількість відмов судів у задоволенні таких клопотань органів пробації [5].

За умови дотримання засудженим положень ч. 2 ст. 165 КВК, уповноважений орган пробації зобов'язаний направити до суду подання про звільнення від призначеного йому покарання, і у разі позитивного рішення суду припинити нагляд і зняти з обліку засудженого.

Однак відповідно до даних Міністерства юстиції України понад іспитовий строк, визначений судом під час звільнення особи з випробуванням, тобто після спливу такого строку, на обліку в органах пробації перебуває значна кількість засуджених. Наприклад, у 2017 році таких осіб налічувалось близько

1500, що становило 3 % від усіх засуджених, які перебували на обліку органів пробації [6].

Такий понаднормовий іспитовий строк перебування на обліку іноді триває до двох років і пов'язаний з відмовою судів органам пробації щодо скасування звільнення з випробуванням на підставі дотримання конституційних вимог, практики Європейського Суду з прав людини (далі – ЄСПЛ), а також положень низки кодексів України стосовно засудженого, щодо якого немає висновку про винуватість у вчиненні ним нового кримінального правопорушення під час іспитового строку.

Отже, актуальним залишається необхідність тлумачення положень низки нормативних актів щодо звільнення від відбування покарання засудженого після закінчення іспитового строку, якщо на момент звільнення наявна інформація внесення до ЄРДР даних про злочин, вчинений під час іспитового строку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останніми десятиліттями питанням теоретичного обґрунтування та реалізації інституту звільнення від відбування покарання з випробуванням було присвячено праці П. П. Андрушка, М. І. Бажанова, Ю. В. Бауліна, В. М. Бурдіна, І. Г. Богатирьова, О. І. Богатирьової, Р. І. Брящей, О. П. Гороха, Т. А. Денисової, К. Г. Донець, В. Я. Тація, В. І. Борисова, О. М. Звенигородського, О. О. Книженко, О. С. Козак, О. Ф. Ковітіді, А. О. Клевцова, О. К. Маріна, Є. О. Письменського, А. Х. Степанюка, В. М. Трубникова, А. В. Савченка, В. В. Скибицького, М. І. Хавронюка, П. В. Хряпінського, І. С. Яковець, Д. В. Ягунова та ін.

Враховуючи вагомий внесок вказаних авторів, слід констатувати, що у зв'язку зі змінами законодавства, приведення судової практики в Україні до практики ЄСПЛ, реформування кримінально-виконавчої системи України виникла низка питань, що потребують нового теоретичного обґрунтування та шляхів практичного вирішення. Проблемою, що залишається дискусійною і потребує подальшого дослідження, слід визнати звільнення від відбування покарання засудженого після закінчення іспитового строку, якщо на момент звільнення наявна інформація внесення до ЄРДР даних про злочин, вчинений під час іспитового строку.

Аналіз останніх публікацій, пов'язаних з різними аспектами інституту звільнення з випробуванням (Ю. О. Фідря, Т. І. Слуцька, О. І. Олійник, О. Л. Самофалов та інші), свідчать про низку невирішених питань теоретичного та практичного характеру, зокрема: правової регламентації цього інституту (Ю. О. Фідря) [7]; проблем, що виникають під час винесення вироків суду та одночасного звільнення засудженого від покарання з випробуванням (О. Л. Самофалов) [8]; питання щодо обліку осіб, які вчинили під час іспитового строку нове кримінальне правопорушення (О. І. Олійник) [9]; дотримання принципу презумпції невинності щодо осіб, що вчинили під час іспитового строку нове кримінальне правопорушення (Т. І. Слуцька) [6].

Метою статті є формально юридичний аналіз законодавства України, що регламентує інститут звільнення з випробуванням та визначення правової позиції щодо деяких практичних аспектів його реалізації органами пробації.

Виклад основного матеріалу. Цілком слушною видається думка О.І. Фідрі про те, що методологічним підходом у вирішенні спірних питань реалізації інституту звільнення з випробуванням є залучення всього комплексу наук кримінально-правового циклу, оскільки «... останній функціонує у рамках кримінально-правових, кримінально-процесуальних та кримінально-виконавчих правовідносин» [7, с. 107].

Для визначення правової позиції щодо дій органу пробації у разі необхідності подання до суду з метою скасування звільнення слід проаналізувати норми Конституції України, міжнародно-правових актів щодо умовного невиконання покарання, КК, КВК, Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК), Закону, судової практики України.

Як приклад, наведемо позицію, зазначену в ухвалі колегії суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Чернігівської області від 17.07.2018 провадження за апеляційною скаргою засудженого ОСОБА_2 на ухвалу Новозаводського районного суду м. Чернігова від 22.05.2018 року щодо відмови в задоволенні подання Новозаводського районного сектору Чернігівського міського відділу з питань пробації Центрального міжрегіонального управління з питань виконання покарань та

пробації про звільнення ОСОБА_2 від відбування покарання з випробуванням після закінчення іспитового строку.

Відмовляючи в задоволенні зазначеного подання, суд першої інстанції зазначив, що станом на 22.05.2018 року в Деснянському районному суді м. Чернігова триває судовий розгляд справи № 751/6790/15-к за обвинувальним актом у кримінальному провадженні, зареєстрованому в ЄРДР за № 12014270000000321 від 17.11.2014 року по обвинуваченню, крім інших, ОСОБА_2 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 307, ч. 3 ст. 311 КК України. Період вчинення злочинів, у яких обвинувачується ОСОБА_2 у зазначеному кримінальному провадженні, припадає на час іспитового строку, встановленого йому вироком Деснянського районного суду м. Чернігова від 24.10.2013 року. Тому згідно з ухвалою суду до розгляду вказаного кримінального провадження неможливим є вирішення питання про звільнення його від призначеного покарання після закінчення іспитового строку у зв'язку з відсутністю належних та допустимих доказів не вчинення ним злочину у період іспитового строку.

Отже, суд задовольнив апеляційну скаргу засудженого ОСОБА_2, скасував ухвалу Новозаводського районного суду м. Чернігова від 22.05.2018 року відносно ОСОБА_2, а подання Новозаводського районного сектору Чернігівського міського відділу з питань пробації Центрального міжрегіонального управління з питань виконання покарань та пробації про звільнення ОСОБА_2 від відбування покарання з випробуванням після закінчення іспитового строку – задовольнив [10].

В обґрунтування вимог апеляційної скарги, посилаючись на Конституцію України та практику ЄСПЛ, слід зазначити, що положення ст. 75, 78 КК України [11], ст. 165 КВК України мають зобов'язуючий характер, а представник органу пробації після закінчення іспитового строку має звернутися з поданням про звільнення від відбування покарання, а суд, відповідно, ухвалити рішення про таке звільнення, якщо він протягом цього строку виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину.

Скоєння нового злочину та вина засудженого мають бути встановлені обвинувальним вироком суду відповідно до положень ст. 369 КПК і належить лише до компетенції суду та відбу-

вається на заключній стадії судового провадження у формі судового рішення – вироку або ухвали [12].

У разі виявлення факту вчинення злочину під час іспитового строку особою, звільненою від відбування покарання з випробуванням, орган пробації відповідно до вимог ч. 2 ст. 165 КВК та п. 2. 6. Розділу IV «Інструкції про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань», затвердженої Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань та Міністерства внутрішніх справ України № 270/1560 від 19.12.2003 (далі – Інструкція), зобов'язаний надіслати до суду подання про звільнення від подальшого відбування покарання засудженої особи або про скасування звільнення від відбування покарання з випробуванням і направлення засудженої особи для відбування призначеного покарання [13].

У разі вчинення засудженим протягом іспитового строку нового злочину суд повинен призначити йому покарання за правилами, передбаченими у статтях 71, 72 КК (за сукупністю вироків та правилами складання покарань та зарахування строку попереднього ув'язнення).

Відповідно до положень ч. 2 ст. 165 КВК після закінчення іспитового строку засуджених, який виконав покладені на нього обов'язки та не вчинив нового злочину, за поданням органу пробації звільняється судом від призначеного йому покарання, нагляд припиняється і засуджений знімається з обліку.

Однак відповідно до п. 7.1. Розділу IV Інструкції контроль за поведінкою засуджених осіб припиняється, і вони знімаються з обліку у зв'язку із закінченням іспитового строку – за наявності ухвали суду про звільнення, або скасуванням звільнення від відбування покарання з випробуванням та направленням для відбування покарання, призначеного вироком суду, – за наявності відповідного вироку суду.

У зв'язку з тим, що орган пробації зобов'язаний відповідно до норм статей 78 КК, 165 КВК, п. 2. 6. Інструкції надіслати до суду подання щодо скасування звільнення з випробуванням засудженого у зв'язку з вчиненням ним нового злочину під час іспитового строку, або закінченням іспитового строку, вважаємо,

що цим орган пробації виконає свої повноваження, не порушивши вимог закону, поінформує додатково суд щодо вчиненого повторного злочину і розпочатого у зв'язку з цим кримінального провадження. До того ж відповідно до вимог ч. 1 ст. 539 КПК питання, які виникають під час та після виконання вироку, вирішуються судом за клопотанням (поданням) прокурора, засудженого, його захисника, законного представника, органу або установи виконання покарань, а також інших осіб, установ або органів у випадках, встановлених законом.

У разі відмови судом на клопотання органу пробації скасувати звільнення з випробуванням у зв'язку з незавершеним кримінальним провадженням та неприйняттям судового рішення про винуватість чи невинуватість особи, що під час іспитового строку вчинила кримінальне правопорушення, орган пробації не має права припинити контроль за особою та зняти її з обліку, оскільки це можливо лише на підставі отримання ним копії вироку (ухвали) суду.

Положення ст. 62 Конституції України закріплюють непорушність презумпції невинуватості і принципу неможливості піддати особу кримінальному покаранню без доведення її вини в законному порядку і встановленню обвинувальним вироком суду [14]. Саме вказана конституційна норма зобов'язує суди діяти в рамках верховенства права і дотримання прав засуджених осіб, оскільки наслідки судового провадження можуть бути різними для засудженого. Серед них можливий виправдувальний вирок, що дає підставу для задоволення клопотання органа пробації про звільнення осіб від відбування покарання, оскільки було дотримано усіх вимог ст. 76 КК та ст. 165 КВК [9, с. 69].

Принцип презумпції невинуватості закріплений також у багатьох міжнародних договорах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та які відповідно до ч. 1 ст. 9 Конституції України, ч. 1 ст. 19 Закону України від 29 червня 2004 року №1906-IV «Про міжнародні договори України» є частиною національного законодавства України. Так, у ч. 1 ст. 11 Загальної декларації прав людини зазначається, що кожна людина, обвинувачена у вчиненні злочину, має право вважатися невинною доти, поки її винність не буде встановлена в законному

порядку шляхом прилюдного судового розгляду, за якого їй забезпечують усі можливості для захисту. Згідно з п. 2 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права кожен обвинувачений у кримінальному злочині має право вважатися невинним, поки винність його не буде доведена згідно із законом. Аналогічна норма міститься й у п. 2 ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

Вказані акти відповідають позиції Конституційного Суду України, згідно з якою сам факт початку кримінального провадження щодо конкретної особи, затримання, взяття під варту, повідомлення їх про підозру не можна визнати як кримінальну відповідальність, оскільки особа не несе кримінальної відповідальності, доки її не буде визнано судом винною у вчиненні злочину і вирок суду не набере законної сили (Рішення від 27 жовтня 1999 року у справі № 1-15/99) [6].

Це підтверджується й положенням ухвали колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду Чернігівської області у справі № 751/673/18 від 17.07. 2018 року, яка посилається на вимоги Конституції України та практики Вищого Спеціалізованого Суду України, зазначеною в ухвалі від 11.10.2012 року у справі № 5-4043км12 [10].

Ми погоджуємося з висновком Т. І. Слуцької, що « ... зволікання представником уповноваженого органу з питань пробації із зверненням до суду після закінчення іспитового строку, встановленого судом, із поданням про звільнення засудженого від відбування покарання з мотивів, наприклад, що в ЄРДР міститься інформація про повідомлення цій особі про підозру у вчиненні нового злочину, може також трактуватися як передчасне висловлювання офіційною особою думки щодо винуватості засудженого у вчиненні нового злочину, а отже, – як порушення принципу презумпції невинуватості щодо нього» [6].

У разі ж відмови суду у такому клопотанні органу пробації, останній вимушений формально продовжити нагляд за засудженим з випробуванням, стосовно якого ведеться кримінальне провадження на будь-якій його стадії та залишати його на обліку невизначений термін [9, с. 69].

Висновки. Отже, аналіз ч. 2 ст. 165 та ст. 166 КВК переконливо доводить щодо обов'язку органу пробації подати клопотання до суду щодо засудженого з випробуванням, незалежно від позитивного чи негативного наслідку випробування. Тому з метою дотримання права засуджених на презумпцію невинуватості, зазначену у ст. 62 Конституції України, ч. 2 ст. 2 КК та ч. 1 ст. 17 КПК і виконання судом та органом пробації положення ч. 2 ст. 78 КК, варто доповнити ст. 165 КВК частиною третьою і викласти її у такій редакції: «У разі закінчення іспитового строку щодо засудженого, який вчинив новий злочин і щодо якого здійснюється кримінальне провадження, уповноважений орган з питань пробації надсилає до суду подання про скасування звільнення від призначеного йому покарання, нагляд за ним продовжується, засуджений продовжує перебувати на обліку до отримання копії судового рішення».

Список використаних джерел

1. Книженко О. О. Звільнення від відбування покарання з випробуванням за кримінальним правом України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2003. 206 с.

2. Про пробацію: Закон України від 5 лютого 2015 року № 160-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19> (дата звернення: 16.01.2019).

3. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 № 1129-IV / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1129-15/page> (дата звернення: 16.01.2019).

4. Довідка про чисельність осіб, які знаходяться на обліку уповноважених органів пробації (станом на 01 вересня 2018 року). *Пробація України*. URL: http://www.probation.gov.ua/?page_id=197 (дата звернення: 16.01.2019).

5. Свірець В. В. Проблемні питання в діяльності органів пробації. *Теоретичні та практичні аспекти інституту пробації в Україні*: матеріали міжнародного круглого столу (22 червня 2018 року). Київ: Національна академія прокуратури України, 2018. С. 108.

6. Слуцька Т. І. Презумпція невинуватості в дії?! Практична реалізація цього принципу щодо осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням. *Протокол*: юридичний інтернет-ресурс. URL: https://protocol.ua/ru/prezumpsiya_nevinuvatosti_v_dii_praktichna_realizatsiya_tsogo_printsipu_shchodo_osib_zvilnenih_vid_vidbuvannya_pokarannya_a_z_viprobuvannya (дата звернення: 16.01.2019).

7. Фідря Ю. Сучасний стан та перспективи вдосконалення інституту звільнення від відбування покарання з випробуванням. *Історико-правовий часопис*. 2014. № 2. С. 106–111.

8. Самофалов О. Л. Деякі особливості звільнення від покарання з випробуванням та їх недоліки. *Журнал східноєвропейського права*. 2016. № 34. С. 37–42.

9. Олійник О. І. Щодо деяких проблем звільнення від відбування покарання з випробуванням у разі вчинення злочину під час іспитового строку. *Журнал східноєвропейського права*. 2018. № 52. С. 65–71.

10. Ухвала колегії суддів судової палати у кримінальних справах Апеляційного суду Чернігівської області у справі № 751/673/18 від 17 липня 2018 року. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/75395051> (дата звернення: 16.01.2019).

11. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 16.01.2019).

12. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 16.01.2019).

13. Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань: затверджена Наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань та Міністерства внутрішніх справ України № 270/1560 від 19.12.2003 / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0016-04> (дата звернення: 16.01.2019).

14. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 253к/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 16.01.2019).

References

1. Knyzhenko, O. O. (2003), *Exemption from serving a sentence with a trial under the criminal law of Ukraine*, Kharkiv.

2. Ukraine (2015), *On probation: Law of Ukraine*, Verkhovna Rada of Ukraine, Kyiv.

3. Ukraine (2003), *Criminal Executive Code of Ukraine: Lfw of Ukraine*, Verkhovna Rada of Ukraine, Kyiv.

4. Ukraine (2018), "Certificate of the number of persons who are registered with the authorized probation bodies", *Probation of Ukrainy website*, available at: http://www.probation.gov.ua/?page_id=197 (accessed 16 January 2019).

5. Svirets, V. V. (2018), "Problematic issues in the activity of probation bodies, Theoretical and practical aspects of the institute of

probation in Ukraine, International Conference", *National Academy of Public Prosecutor of Ukraine*, Kyiv, June 22, 2018, P. 108.

6. Slutska, T. I. (2018), "Presumption of innocence in action? Practical implementation of this principle with regard to persons exempted from serving a sentence with a trial", *Protokol*: juridical website, available at: https://protocol.ua/ru/prezumptsiya_nevinuvatosti_v_dii_praktichna_realizatsiya_tsogo_printsipu_shchodo_osib_zvlnenih_vid_vidbuvannya_pokarannya_z_viprobuvannyam (accessed 16 January 2019).

7. Fidria, Yu. (2014), "Current status and prospects for improving the institute for exemption from serving a sentence with a trial", *Historical and legal journal*, No 2, pp. 106–111.

8. Samofalov, O. L. (2016), "Some features of exemption from trial and their disadvantages", *Journal of Eastern European Law*, No 34, PP. 37–42.

9. Oliinyk, O. I. (2018), "Regarding some problems, release from serving a sentence with a trial in case of committing an offense during the probationary period", *Journal of Eastern European Law*, No 52, PP. 65–71.

10. "The decision of the panel of judges of the court chamber in criminal cases of the Court of Appeal of Chernihiv region" (2018), Case No 751/673/18, 17 July 2018, *The only state register of court decisions website*, available at: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/75395051> (accessed 16 January 2019).

11. Ukraine (2001), *Criminal Code of Ukraine*: Law of Ukraine, Verkhovna Rada of Ukraine, Kyiv.

12. Ukraine (2012), *Criminal Procedure Code of Ukraine*: Law of Ukraine, Verkhovna Rada of Ukraine, Kyiv.

13. Ukraine (2003), *Instruction on the procedure for the execution of sentences not related to imprisonment and control of persons convicted of such sentences*, Verkhovna Rada of Ukraine website, available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0016-04> (accessed 16 January 2019).

14. *Constitution of Ukraine* (1996), Law of Ukraine, Verkhovna Rada of Ukraine, Kyiv.

Zvenyhorodskyi O. M.

PROBLEMS OF THEORY AND PRACTICE OF RELEASE FROM SERVING A SENTENCE WITH A TRIAL IN CASE OF CRIME COMMITTING DURING PROBATIONARY PERIOD

The paper is dedicated to the analysis of the problem of court refusal in the application of an authorized body on probation issues regarding person's release from serving a sentence in case of committing a new crime during probationary period. Criminal, criminal and executive and also criminal and procedural legislation of Ukraine, judicial practice were analyzed.

It was determined that it was necessary to resolve the issue of determining the actions of the personnel of a probation body in case if at the moment of the expiry of the probationary period of the persons released from trial there was some information on entering into the Uniform Register of pre-trial investigations of the criminal offense committed during probationary period, since in recent years, the number of courts refusals has increased in satisfaction of such petitions of probation bodies. Therefore, over the trial period determined by the court during the release of a person with a trial, that is, after the expiration of such a term, about 3% of convicts continue to be registered with probation bodies.

It was proved that the principles of Articles 75, 78 of the Criminal Code of Ukraine, Article 165 of the Criminal and Executive Code of Ukraine have obligatory character, and a representative of a probation body after the end of probationary period should apply for exemption from serving a sentence, and the court, accordingly, should take a decision about such dismissal, if during this term he fulfilled his duties and did not commit a new crime.

The fact of committing a new crime and a convict's guilt must be established by a court conviction in accordance with the principles of Article 369 of the Criminal Procedural Code of Ukraine and belongs only to court jurisdiction and takes place at the final stage of judicial proceedings in the form of a court decision that is a sentence or a decree.

It was concluded that the authorized probation bodies had to adhere to the principles of the Constitution of Ukraine regarding the right to a presumption of innocence, and therefore the delay by a representative of an authorized body on probation issues with the application to court after the expiry of probationary period may be interpreted as a premature statement by an official person of convict's accusation in committing a new crime, and therefore, as a violation of the principle of presumption of innocence against him.

Normative resolving of the issue of staying under the supervision and account of convicts who committed a new crime during probationary period was proposed by supplementing part 3 of Article 165 of the Criminal and Executive Code of Ukraine.

Key words: *an authorized body on probation issues, supervisory probation, release from serving a sentence with a trial, a crime committed during probationary period, a presumption of innocence, a judicial decision.*